

עלון מס' 19

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת תרומה

"בית [של] קדושה"

השראת השכינה בנשמת ישראל, בנפשם וברוחם, מתגלית באחיזה בממשיות גשמית כלשון הפסוק "ועשו לי מקדש – ושכנתי בתוכם" (שמות פרק כח, ח) "מקדש – בית קדושה".

היינו: מן הקדושה השמימית נמשכת קדושה בתוך מציאות האנשים, בנשמותיהם, בנפשותיהם, ובמעשיהם.

"קדושים תהיו – כי קדוש אני ד' אלוהיכם" – "קדושתו – למעלה מקדושתכם". (על פי המשל במדרש ויקרא רבה (פרשה כד, ט) '...משל לבני מדינה שעשו ג' עטרות למלך...מה הקדוש ברוך הוא עושה? נותן בראשו אחת ושתיים בראשן של ישראל...')

קדושה זו של "ושכנתי בתוכם" גם נאחזת אחיזה חומרית בבית ארצי ב'בית קדושה'.

לאמור קודם כל בבית זמני, במשכן, ואחר כך באופן קבוע במקדש.

הארעיות היא הכנה לקביעות, ל"בית עולמים" (על פי הלשון במסכת מכות דף יב, א) וכדרך שכותב מן הרב זצ"ל ב'עין איה' למסכת ברכות (דף יד, א) כי "הנה בהיותנו על אדמתנו ונבנה בית עולמים, היה הוא המרכז ומקום האחדות...".

הבית הזה נועד לקליטת השראת השכינה במרכזיותו הפנימית והנשמית של העולם, ומתוך כך – נמשך שפע אור וחיים לכל העולם.

על פי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת תרומה תשכ"ז 3) להרב שלמה אבינר הי"ו

